प्रभुरम्नः प्रयचने भूमिरावपने प्रभुः भाव्या व्यव । करणे खाट । अवपनमाधने लिव 'भूतानामाधपन' सर्व्योषाम्" भतव्जा विद्यां छीए । लमखावपनी जना-नाम्' खावव १२,१,६१ । खन्तर्भृतपूर्वे खुट्। प्रवेषादेः सर्व्यस्य हुने।

श्रावपनिष्किरा स्ती खावप निक्तिर इतुच्यते यस्यां क्रियायां मयूर ॰ र । बानपननिष्किरणार्थनिदेशिक्यायाम्। श्रावय ४० मा + अज - अच् वीभावः । १च्यागती । वर्त्तरि वा । २ वागनिर १ देयमेदे पु । भूमा १ वुज् व्यावयकः । व्यावयदेगभवे लि । [ब्राच्चादके वस्तादी। श्रावर्क न॰ का+ह-करणे चप संजायां वृत्। धापवरके श्रावर्षा न व्यानियते देहः चैतन्यं वाजनेन खा : ए-करणे व्यट्। (दाल) श्चमामलके। नेदान्तिमतसिक्षे चैतन्यं वरणे १ अज्ञाने आवरणमित्रयव्हे विष्टतिः। रुवाक्तादनसाधनमाने "तमशु नेत्रावर्षं प्रस्टका" र्षः "स्त्रुटिमवावरुण हिममार्तैः" माषः "खब्यान्तरा सावरषेऽपि नेडे'रेषुः प्ररादिषु आच्छादनसाधने अप्राची-रादी च यथा काम्यां सप्तावरणानि । वेड्रा) ५ वेटने भावे ख्ट। ईग्राटतों "इदयावरणं निलं कुर्याञ्च मिल मध्यगः" सुन्छ । "स्रोतगां भेदकोयस तेवां बाबरणे रतः" मतुः । "स्रयी तपत्वावर्षाय हरेः" "तस्य सावर्ष दृष्टिसस्मयः" रष्ठः ⁶'निखनीदलकात्यतं सानावरखम्" प्रकृ यावरणयति स्ती बावरणे यितः बाहणीति संज्ञायां कर्तिर ब्युट् कर्मा वा वा। वेदान्तिमति चर्जे सत्तानस चैतन्यापिधानयिकाभेदे यथोक्तं वेदा०सा० व्यावरणयक्तिसावदल्पोऽपि मेघोऽनेक्योजनायतमादिख-पर्दत्वमः बोकवित्नयनप्यपिधायकत्वा व्याच्छाद्यतीव तथाऽतानं परिक्रिज्ञमधातानमपरिक्रिज्ञमधंगारिण-भवसी कविष्ट वृद्धिपिधा बकतवा करादयतीव ताहर्य साम-ध्यम् । तदुक्तं " घनक बहिष्टिं नाक समर्ते वधा निष्मभं मन्यते चातिम्दः । तथा बहुनद्गाति यो मूढउटे: स निकापनिञ्चल्यो इमाता" चनवाहतलात्मनः कर्तृतः भोक्तलम्बलदः खिलादिसंसारमं भावनार्जीय भवति यथा खाज्ञानाटतायां रज्यां सपत्वसस्भावना"।

श्वावर्गमक न॰ चवरं समानाम् एक॰ त॰ 'धी धावर-समात् वृज्' पा०नि० ह्यसः चवर्समे वर्षसाद्यकाले रेवस्यम् वृज्। वर्षद्वाद्यसमये देवे स्थे।

भावजित ति॰ वा+डल-विष्-कः । १दत्ते २ तकः "न हि रै वा॰ भाग २ तेन पद्या तद्रत्यज्ञस्तनयाविक्व तिपाइकाङ्क्षियः" नूनमाव-र्जितं मया" "इविरायिक्वितं होतस्त्या विधिवद्ग्निष्य" इति च रष्टुः । इतिन्द्रीकृते च "व्यधःप्रस्थापिताश्चेन समाविक्वितत्रेतुना" "व्यविक्वितज्ञटामौर्खायन्यिन्य-शिकोटयः" नुमा० ।

श्रावत् पु॰ जा+दत-भागदी वञ्। बकाकारेण जंतस्य खयं श्यमणे (पुरको) व वाख्ये बोदका बहे श्रीमणंस्थान-भेदे राजावत्तनामके १मणी अत्रावर्त्तने,। प्रेमेवा-धिपभेदे च ६माचित्रधाती न । 'ख्यं तमावर्सम्मोत्त-नाभिः"रघुः "तथापि समतावत्ते भोक्तात्ते निपातिताः" देवीमा • "लियुते, याक वर्षे त चति भः ग्रेषिते क्रमात्। आवर्त्तं विदि अवर्त्तं प्रक्तरं द्रोणसन्बृदम् । आवर्त्ती निर्जनीमेवः संवर्त्तय बहूदनः। प्रष्करोदुष्करजनी ट्रोणः सस्यन्प्रप्रकः" ज्यो०तः। "खावसि नः ग्रमफल-प्रदश्तियुक्ता व्यापचदेवमणयोध्दतरस्युभागाः। श्रद्धा -ष्यपुर्वस्वतीमतिरोचमानास्तू सुं पयोधय इवोर्मिभरा-पतनाः" माधः । "ब्यावत्ति नः द्यावत्तियुक्ताः प्रशत्या चिनि । ते च "हानुरखी चिरखी ही हो ही रन्योपर-न्युयोः । एकोभाने द्यापने च द्यावक्ती धृताः सहताः" पयोधिपचे जलस्वमः" मित्ति व्यासात्र स असगद्धे ५०१ एड उताः । अञ्चावसीकारे देहिनां रीमसंस्थानारे पु॰ अञ्चानामपि उक्तअवरूपाव लौरोमसंस्थानविभेष एवेति बोध्यम् । णिच-भावे अच्। दपुनः पुनशालने धपरिषट्टने (आ्योटान) १० चाह्रनां ट्रावणे (गवान) ११विन्ता-याञ्च चिन्तया हि' चित्तं खिवषयेष् पुनःपुनयाल्यते इति तसाः तथातम् । जावत्राते समलात् अनेक-कोटिष् आ । इत- विच्-कर्मा वि अप्। अनेक कोटिसार्थिन १२ संग्रे "अमं संगोचमावस मध्यासाहिधितीजयेत्" भा । भा । २७३ अ । ज्यावस मनेककोटिस धैन संययम् अध्यासात् तत्त्वाध्यासात्" नोजनः । कावसीते कत्तरि अच्। ११वावस माने ति। "दिविषावस यङ्घीऽयं इन चूर्वीं बतीसयां 'सा ०द ! ४ पंशरे प्र तस्यानियसावर्त-मानलात्त्र थालम् । "इसमादत्तं नावर्तन्ते" इति कृतिः "शङ्खनाभ्याकतियौ(नस्मायसर्गमा प्रकीत्तिता। तस्यस्ततीये लावत गर्भगया प्रतिष्ठिता" "प्रद्वावत्तिमभाषापि उप-र्व्युपरि संस्थिताः। गज्जतासुनिभाशापि वर्षतः सप-कोत्तिताः" दति सुखतोक्ते देशानविर्धान आवर्ताकारे १३ नाडीयविवयभेदे च ।